

Odkazování

Vážení kolegové, pro usnadnění technického formátování odkazů a seznamu zdrojů jsme pro autory připravili tento manuál. Prosíme, aby byly dodrženy veškeré formální pokyny, v opačném případě nemůže být text přijat do recenzního řízení. Děkujeme za pochopení.

Odkazování v Actech FF ZČU vychází z tzv. harvardského stylu a provádí se pouze odkazem na citovaný zdroj přímo v textu a seznamem všech využitých zdrojů na konci textu („Bibliografie“). Výjimku může představovat odkazování zdrojů s rozsáhlou podobou odkazu (např. archivy nebo editované prameny), na které může být odkazováno do poznámky pod čarou (v případě nejistoty kontaktujte redakci).

Jeden autor:

- (Novák 1998)
- (Novák 1998: 12–22)
- (Novák 1998: 12)
- (Novák 1998: 12, 22, 30)
- (Novák 1998: 12n.) (tj. strana 12 a následující)
- (Novák 1998: passim) (tj. porůznu v textu)
- (Novák 1998: 25; zvýrazněno v originále), (Novák 1998: 25; zvýrazněno autorem/autorkou)
- (Lukeš cit. in Novák 1998: 25)

Více textů téhož autora:

- (Novák 1998, 2000)

Více publikací různých autorů:

- (Novák 1998; Lukeš 2000)

Více autorů jednoho textu:

- (Novák, Lukeš 1998)
- (Novák, Lukeš, Husák 1998)

V případě, že užíváte více zdrojů od jednoho autora vydaných v jednom roce, odlište je dle jejich abecedního pořadí v odkazech i v seznamu zdrojů pomocí „a/b/c...“:

- (Novák 1998a)
- (Novák 1998a; 1998b)

Odkazy na editované publikace uvádějte bez „ed./eds.“:

- (Novák 1998) (i v případě, že v seznamu zdrojů uvádíte „Novák, K. (ed.). 1998. Úvod do...“)

Pokud má zdroj čtyři nebo více autorů, uveďte toho autora, který je v originále uveden na prvním místě (tedy nikoli nutně prvního autora dle abecedního pořadí) a „et al.“ (všechny autory následně, pokud to bude možné, rozepište v seznamu zdrojů):

- (Novák et al. 1998) (nikoli tedy „ed.“, „a spol.“ nebo „a kol.“, tyto zkratky mají odlišné významy)

Příklady umístění odkazů v textu:

- Německý stranický systém byl po dlouhou dobu příkladem systému dvou a půl strany (Novák 1990: 100n.).
- Jak uvádí Novák (1998: 55), můžeme o tomto jevu hovořit jako o ...
- Tomuto tématu se ve svém výzkumu věnovali především Karel Novák (1998) nebo František Lukeš (2000; 2015).

Ani v případě bezprostředního opakování odkazů na tytéž zdroje nevyužívejte náhrady jako „tamtéž“ nebo „ibid.“, ale zopakujte celý odkaz. Pokud je odkaz umístěn na konci věty, tečka se nachází vždy až za odkazem.

Doslovné citace označujte kurzivou a uvozovkami (kurzivou je psán jen obsah uvozovek, tedy daná citace, nikoli symbol uvozovek). Doslovné citace by měl být používány pouze v nutných případech. Doslovné citace (ani pokud budou rozsáhlejší) neodsazujte do samostatného zúženého odstavce (jak má ve zvyku řada časopisů). V případě doslovné citace musí být vždy uvedena využitá stránka, případně informace o tom, že zdroj nemá stránkování („Novinky.cz 2015: nestr.“). U doslovných citací překládaných z cizího jazyka není třeba uvádět v poznámce originální znění. V případě přímých citací se odkaz nachází až za koncem uvozovek; pokud jde o konec věty, tečka (případně čárka v případě souvětí) se nalézá až za odkazem, odkaz tedy v žádném případě není umístěn za tečkou na konci věty – př.: „xxxxxx“ (Novák 1998: 50).

V případě, že v doslovné citaci cokoli měníte, učiňte tak do hranatých závorek, stejně tak vypuštěnou část textu označte hranatými závorkami se třemi tečkami. Příklady využití přímých citací:

- *„Takovýto režim, ve kterém není možné, aby opozice disponovala reálnou možností chopit se moci prostřednictvím voleb, můžeme označit jako autoritarismus“* (Lukeš 2010: 55).
- *„Takovýto režim [...] můžeme označit jako autoritarismus“* (Lukeš 2010: 55).
- *„Takovýto stav, ve kterém není možné, aby opozice disponovala reálnou možností chopit se moci prostřednictvím voleb [což znamená, že volby nejsou soutěživé], můžeme označit jako autoritarismus“* (Lukeš 2010: 55).
- Jak uvádí Lukeš (2010: 55), v takovém případě, kdy „[...] není možné, aby opozice disponovala reálnou možností uchopit se moci prostřednictvím voleb, můžeme [režim] označit jako autoritarismus.“
- Ve shodě s Lukešem (2010: 55) můžeme „[t]akovýto režim, ve kterém není možné, aby opozice disponovala reálnou možností uchopit se moci prostřednictvím voleb, můžeme označit jako autoritarismus.“

Seznam zdrojů („Bibliografie“)

Na závěr příspěvku je nutné uvést abecední seznam použité literatury a pramenů („Bibliografie“), a to bez rozlišování elektronických a tištěných zdrojů, primárních a sekundárních pramenů a podobně – jinými slovy, jedná se o jeden abecedně řazený seznam zahrnující všechny použité zdroje. V případě, že pracujete s více zdroji jednoho autora, je řadte dle logiky uvedené v tomto příkladu:

- Novák 1998, Novák 2000a, Novák 2000b, Novák (ed.) 2015, Novák 2017, Novák v tisku, Novák n. d., Novák, Lukeš 1998 atd.

U cizojazyčných publikací uvádějte místo vydání knihy v jazyce originálu (např. „London“). Pokud má publikace více míst vydání, odděluje je čárkou („London, New York: xxx“). U knižních ani časopiseckých zdrojů se neuvádí ISSN ani ISBN. Každá položka v seznamu zdrojů končí tečkou.

V případě cizojazyčných zdrojů, které jsou v originále zapsané jiným písmem než latinkou (typicky například v případě ruskojazyčných zdrojů), se pro podobu odkazů i seznamu zdrojů využívá zásadně přepis do latinky (podle pravidel přepisu do češtiny v případě česky psaného textu, analogicky dle pravidel přepisu do angličtiny v případě anglického článku).

Upozorňujeme, že všechny zdroje citované v textu musejí být uvedeny v seznamu literatury, a naopak, všechny položky zahrnuté v bibliografii musejí být v textu citovány.

V případě, že se využitý zdroj nevejde do žádné z kategorií uvedených níže, případně překrývá různé kategorie, využijte zdravý kombinatorický rozum. V případě nemožnosti nejasnost vyřešit tímto způsobem kontaktujte prosím redakci (vnaxera@kap.zcu.cz).

Od čísla 1/2018 je v Actech FF ZČU přiřazováno DOI všem recenzovaným textům přijatým k publikaci. DOI (Digital Object Identifier) je jedinečný kód sloužící jako trvalý odkaz pro identifikaci a vyhledání elektronického zdroje. Podmínkou pro přidělení DOI je to, aby autor v bibliografii důsledně uváděl DOI u všech citovaných zdrojů, které mají DOI přiděleno. DOI je třeba uvádět ve tvaru **plného internetového odkazu: <https://doi.org/DOI-prefix/DOI-suffix>** (např. <https://doi.org/10.1177/0267323115582148>). Zda má elektronický zdroj přiděleno DOI, lze zjistit zde: <http://www.crossref.org/guestquery>.

Výsledný bibliografický údaj doplněný o DOI bude tedy vypadat například takhle:

- Gregor, M., A. Macková. 2015. „Eurocepticism the Czech way: An analysis of Václav Klaus’s speeches.“ *European Journal of Communication* 30 (4): 404–417, <https://doi.org/10.1177/0267323115582148>.

Monografie:

- Keller, J. 2005. *Soumrak sociálního státu*. Praha: Sociologické nakladatelství.
- Mareš, M. a kol. 2015. *Ne islámu! Protiislámská politika v České republice*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury.
- Šedo, J. (ed.). 2013. *České prezidentské volby v roce 2013*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury.
- Peregrin, J., M. Vlasáková. 2017. *Filosofie logiky*. Praha: Filosofia.
- Heider, D., L. Lička, M. Otisk (eds.). 2017. *Perception in Scholastics and their Interlocutors*. Praha: Filosofia.
- Národní vzdělávací fond. 1998. *Analýza veřejné správy České republiky*. Praha: Národní vzdělávací fond. (pozn.: v případě institucionálního autorství)

Kapitoly ve sborníku nebo kolektivní monografii:

- Johnston, M. 1989. „The Political Consequences of Corruption: A Reassessment.“ Pp 985–1005 in A. J. Heidenheimer, M. Johnston, V. T. LeVine (eds.). *Political Corruption: A Handbook*. Piscataway: Transition Publishers.
- Kupka, P. 2013. „Tenkrát na Západě, dnes na Východě: kapitoly z dějin politiky proti organizovanému zločinu.“ Pp 61–84 in Ľ. Lupták a kol. *Neoliberalismus a marginalita. Studie z českého reálnokapitalismu*. Brno: Doplněk.

- Husenicová, L. 2017. „Cocept of a state in international and security studies.“ Pp 20–28 in *Security Forum 2017. Conference Proceedings from the 10th Annual International Scientific Conference, February 8th-9th, 2017, Matej Bel University, Banská Bystrica, Slovakia*. Banská Bystrica: Interpolis.

Články v odborných časopisech (včetně online časopisů):

- Prokš, P. 2011. „Válečné cíle carského a revolučního Ruska za Velké války (1914–1916/1917).“ *Slovanský přehled* 97 (1–2): 17–48.
- Gregor, M., A. Macková. 2015. „Eurocepticism the Czech way: An analysis of Václav Klaus’s speeches.“ *European Journal of Communication* 30 (4): 404–417, <https://doi.org/10.1177/0267323115582148>.

(V případě, že číslování stránek probíhá průběžně v celém ročníku, není uvedení čísla povinné, pokud je každé číslo stránkované zvlášť, údaj o čísle je nutný. Číslo není třeba uvádět také u periodik, která dlouhodobě vycházejí pouze jedenkrát ročně.)

Elektronické zdroje:

- ČSSD. 2017. „Dobrá země pro život. Volební program ČSSD pro volby 2017.“ [online] *Česká strana sociálně demokratická* [cit. 13. 2. 2018]. Dostupné z: <https://www.cssd.cz/data/files/program-210x210-seda.pdf>.
- iDNES.cz. 2018. „Palestinci se chtějí zbavit závislosti na Izraeli. Plánují vlastní měnu.“ [online] *iDNES.cz*, 11. 2. 2018 [cit. 13. 2. 2018]. Dostupné z: https://zpravy.idnes.cz/palestina-vlastni-mena-mahmud-abbas-izrael-fjs-/zahranicni.aspx?c=A180208_130748_zahranicni_kha.
- Collinson, S. 2018. „Trump's block of a memo is a block of checks and balances.“ [online] *CNN*, 10. 2. 2018 [cit. 13. 2. 2018]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2018/02/10/politics/donald-trump-democrats-fbi-intelligence/index.html>.
- Stanford Encyclopedia of Philosophy. 2017. „Plato.“ [online] *Stanford Encyclopedia of Philosophy* [cit. 13. 2. 2018]. Dostupné z: <https://plato.stanford.edu/entries/plato/>.

Další typy zdrojů:

- Knack, S. 2006. „Measuring Corruption in Eastern Europe and Central Asia: A Critique of the Cross-Country Indicators.“ *World Bank Policy Research Working Paper* No. 3968. Washington, D. C.: World Bank.
- Rudé právo. 1955. „Boj o zrno úspěšně vybojován.“ *Rudé právo*, 22. 9. 1955, p. 1.
- Novák, F. 2000. „Rekordní ceny benzínu prodražují dovolenou.“ *Hospodářské noviny*, 10. 7. 2000, p. 2.
- Matějka, O. 2014. „Jak probíhá občanské vzdělávání v ČR?“ Příspěvek přednesený na konferenci *X. brněnské politologické sympóziem*. Brno, 3. 4. 2014.
- Maršálek, J. 2017, „J. Keller: Evropské rozpory ve světle migrace [book review].“ *Sociologický časopis* 53 (5): 781–783.
- Novotný, K. 2010. *Protikorupční strategie českých vlád* [nepublikovaná dizertační práce]. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy.

- Kolouch. A. 2018. Osobní sdělení, 2. 2. 2018. *(poznámka: zahrnuje ústní sdělení, korespondenci, e-mail atd.)*
- SOkA Olomouc (= Státní okresní archiv Olomouc), AMO (= fond Archiv města Olomouce):
 Knihy, kniha smluv a testamentů (1492–1533), sign. 7; radní manuál Václava z Jihlavy (1424), sign. 164; nejstarší městská kniha olomoucká (1343–1420), sign. 166; kodex Václava z Jihlavy (1424-1492, 1527), sign. 1540; kniha testamentů (1511–1623), sign. 138, 139, 140; židovský registr (1413–1420), sign. 36; rejstříky lozunků (1527–1645), sign. 342, 346, 360, 369, 375, 388, 397, 410, 422, 427, 430, 431; knihy soudnictví sporného a nesporného (1511–1650), sign. 1025, 1027, 1034, 1045, 1056, 1064, 1070, 1074, 1129; kronika rodiny Hobelových (1530–1629), sign. 35. *(poznámka: odkazy na archivní zdroje poté uvádějte např. v podobě „SOkA, AMO, Knihy, sign. 1540, fol. 177va“ nebo „SOkA, AMO, Knihy, sign. 166, passim“)*
- Chasteau Molému. Turín, 4. 9. 1830. Saitta, A. (ed.). *Le relazioni diplomatiche fra la Francia e il Regno di Sardegna, 1830–1848, volume primo: 14 agosto 1830–31 dicembre 1831*. Rome 1974, s. 38.